Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

confundar. Juxta est q
iustificat me. Quis con
tradicat mihi? Stemus
simul. Quis est aduer
sarius meus? Accedat
ad me. Ecce dns deus
auxiliator meus. Qs
est qui condēpnet me?
Et ecce omnis quasi ve
stimentū conterentur. ty
nea comedet eos. Qs
ex vobis timens dnm?
Audiens vocem seru
eius. Quis ambulauit
in tenebris et non est lu
men ei? Speret in nomine
dni et innitatur sup
deum suum. ℣ Johem.
In illo tpe. Ante sex
dies pasche venit ihs
bethaniam. vbi fuerat
lazarus mortuus quē
suscitauit ihs. Fecerunt
autē ei cenam ibi.
et martha ministrabat
lazarus vero vnus erat
ex discumbentibus cū eo
maria ergo accepit li
bram vngenti nardi pi
stici pretiosi et vnxit pe
des ihu: et extersit capil
lis suis pedes eius et do
mus impleta est ex odo
re vngenti. Dicit ergo
vnus ex discipulis eius
iudas scharioths qui
erat eum traditurus.
Quare hoc vngentū
non venit trecentis de
narijs et datum egē
tis? Dixit autē hoc. nō
quia de egenis pertinebat
ad eum: sed quia fur e
rat et loculos habens ea
que mittebantur expor
tabat. Dixit ergo ihs.
Sine illam: vt in die
sepulture mee seruet
illud. Pauperes enim
semp habetis mecum autē nō
semp habebitis. Cogno
uit ergo multa turba
ex iudeis quia illic et
venerūt et non pp̄ter